

1963-06

Tukevasti maassa-ollaan! Ei se putoaminen mitään vaan se äkkipysäys! pätee myös laskuvarjohypyistä puheenollen. Maahan-tuloheikki on hypyn kriittisimpiä vaiheita, jossa konseptit eivät saa mennä sekaisin.

Nyrkkeilijätytöstä laskuvarjohyppääjäksi

ine Kaartinen, Suomen
kkien aikojen tiettävästi
rin laskuvarjohyppääjä-
, on syntynyt Helsingissä
tta asunut Keravalla vuoa-
ta 1952 lähtien. Pienestä
ien tytön harrastukset
it olleet varsin poikamai-

Nyrkkeilijätytöstä laskuvarjohyppääjäksi

Eine Kaartinen, Suomen kkieiden aikojen tiettävästi
in laskuvarjohyppääjä,
on syntynyt Helsingissä
tta asunut Keravalla vuo-
ta 1952 lähtien. Pienestä
len tytön harrastukset
it olleet varsin poikamai-
Vai mitä sanotaan siitä,
ä Eine aloitti jo 7-vuo-
ina nyrkkeilyharjoituk-
veljensä kanssa!

lyöhemmin Eine Kaarti-
n on harrastanut uima-
ppyjä sekä koripalloa, jo-
nän pelasi Helsingin Kisa-
vereiden joukkueessa.
tta nämä harrastukset
it jääneet sananmukai-
ti ja täydellisesti lasku-
jon pimentoon...

uoritettuaan vapun
onaattona ensimmäisen
kuvarjohyppynsä lento-
eessa Eine Kaartisessa
syi päätös opetella len-
nään. Päämääränä on len-
in lupakirja.

- Entä lentäminen am-
ttina?

Eine Kaartinen heläyttää
irun ja sanoo, että sellai-
tuskin tulee kysymyk-
n.

N eljän hengen Piper Caribbean
kiertelee Malmin lentokentän
yllä. Koneesta on toinen ovi
poistettu, ja kun nopeuttakin on sen-
tään noin 110 kilometriä tunnissa, ei
Piperissä istuvilla ole ainakaan liian
kuuma. Ollaan 600 metrin korkeudes-
sa. 18-vuotias Mikko Holma, Keravan
yhteiskoulun kuudennen luokan oppi-
las, valmistautuu elämänsä ensimmäi-
seen laskuvarjohyppyyeen. Hänen vie-
ressään istuva hyppymestari Mauri
Orava antaa vielä viimeiset neuvot.
Sitten Holma hivuttautuu ulos kone-
esta, tarttuu lujin ottein Piperin
tasotukiin ja asettaa jalkansa lasku-
pyörälle.

- Hyppää! sanoo Orava.

Empimättä pudottautuu Holma tyh-
jyyteen.

Kun saamme hänet jälleen näkö-
piiriin, leijailee poika kaikessa rauhas-
sa kohti maata. Hänen tavoitteenaan

on kreppipaperisuikalein merkitty ras-
ti lentokentän laitaosassa.

Laskuvarjolla hyppäämistä urheilu-
na on harrastettu eräissä maissa, ku-
ten esimerkiksi Neuvostoliitossa, jo
pitkät ajat. Meillä sen sijaan lasku-
varjourheilu on uusi, mutta varsin
nopeasti leviävä harrastusmuoto. In-
nokkaimmat kannattajansa se on saa-
nut Utissa sijaitsevan laskuvarjojää-
käriskoulun entisistä oppilaista, joita
on noin 50 prosenttia Laskuvarjo-
urheilijainkin, uusimman laskuvarjo-
hyppääjäyhdistyksen jäsenkunnasta.

Laskuvarjourheilijat perustettiin
toista kuukautta sitten. Sen jäsenmää-
rä on 25 ja kasvaa jatkuvasti. Yhdis-
tyksen kotipaikkana on Helsinki ku-
ten myös toisen »laskuvarjoilua» har-
rastavan yhteenliittymän, Suomen Las-
kuvarjokerhon. Maamme kolmas las-
kuvarjoseura toimii Inkeroisissa sika-
läisen ilmailukerhon yhteydessä.

Laskuvarjohyppy tuntuvat mie-
puuhalta, mutta 18-vuotias keravi-
neitonen Eine Kaartinen vakuu-
uttaa että kyllä nainenkin pystyy hy-
ppämään lentokoneesta.

- Innostuin asiaan, kun Risto
nikoski kerran pyysi minut muka-
seuraamaan laskuvarjohyppääjien
joituksia Malmille, kertoo neiti I
tinen, jonka vaaleaa olemusta L
varjourheilijain oranssiin ja mu-
soinnutettu asu pukee erinomai-
Miksei pukisi, sillä viime kesänä
net valittiin Korsossa Miss Keski-
simaaksi.

Neiti Kaartinen on aikaisen
harrastanut uimahyppäjä, ja kun
päätti liittyä Laskuvarjourheilijo-
oli tämä seikka osaltaan vaikuttar
myönteiseen päätökseen.

- Ajattelin, että yhtä hyvin
voin hynätä lentokoneesta kuin t

← **Iloista harjoittelua.** Maahantuloharjoitukset ovat tärkeä osa laskuvarjohyppäjien koulutuksessa. Laskuvarjourheilijain Eine Kaartinen näyttää Suomen Laskuvarjokerhoon kuuluvalla lahtelaisella Leila Hyytiäiselle, miten oikea maahantulo suoritetaan. Ja miehet, Matti Mäkinen ja ekonomi Kavo Laurila katsovat näytöstä mielellään.

→ **Eine missinä.**
Näin onnellinen hymy oli Eine Kaartiisella (oik.) viime kesänä, jolloin hän peri Miss Keski-Uusimaan tittelin edeltäjiltään helsinkiläiseltä Maila Viljaselta.

lijain jäsenen kanssa Eine Kaartinen osallistui sitten hyppykursseille, jonka kuluessa jokainen kurssilainen suoritti mm. kaksi tornihyppyä laskuvarjojääkäriskoulun hyppytornista Utissa. Ja nyt neiti Kaartisella ovat ensimmäiset hyppyt onnellisesti takanaan. Mainittakoon, että myös Suomen Laskuvarjo-kerhossa on yksi naisjäsen, lahtelainen Leila Hyytiäinen. Hänen ensimmäinen hyppynsä tapahtui vapunpäivänä.

Laskuvarjourheilijain hyppymestarina toimii Mauri Orava, jolla on tilillään 44 hyppyä. Hyppykouluttajina ovat Risto Niinikoski, Matti Mäkinen, Erkki Rask ja Aale Kalenius, kaikki kokeneita hyppääjiä.

— Olipa se jännittävä ja erikoinen elämys, sanoi Mikko Holma hyppynsä jälkeen. — Ei edes purjekoneella lentäminen ole mitään tähän verrattuna. Hypyn aikana tajusin koko ajan, että olen hyvässä ja oikeassa asennossa. Jännitys laukesi pian koneesta lähdettyä. Korkeutta on muuten vaikea arvioida. Luulin koko ajan, että maisa ollaan aivan heti, mutta kun katsoin kenttämerkkiä, havaitsin matkaa maahan olevan sentään vielä melkoisesti. Joka tapauksessa kaksi minuuttia, jotka olin varjon varassa, tuntuivat huomattavasti pitemmiltä. Ehti ajatella jos jotakin.

Mikko Hilma aikoi pyrkiä asevelvollisuuttaan suorittamaan ilmavoimiin — purjelentokokemus lasketaan eduksi — ja jos ilmavoimiin ei pääse, niin eiköhän sentään laskuvarjojääkäriskouluun. Ensiksi on kuitenkin saatava oppikoulu loppuun.

Teksti: Esko Rusanen

Kuvat: V. Kerminen
ja kirjoittaja

Valmiina hyppyyn. Hän on Piper Caribbeanin siipituella »lähtökuopissa». Kädet irti ja pudottautuminen tyhyyteen. Pakkolaukaistava laskuvarjo on kiinnitetty hyppääjän selkään, itselaukaistava varavarjo rinnan päälle.